

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**
Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001
тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83
E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,
themis@minjust.gov.ua,
Web: <http://www.minjust.gov.ua>,
код згідно з ЄДРПОУ 00015622

**Міністерство розвитку
економіки, торгівлі та
сільського господарства**

*Щодо проекту Закону України «Про
внесення змін до Закону України
«Про індустриальні парки», спрямованих на
залучення інвестицій в промисловий сектор
економіки шляхом запровадження стимулів
в індустриальних парках»*

У зв'язку з дорученням Прем'єр-міністра України Шмигала Д.А. від 14 грудня 2020 року № 50667/1/1-20 до звернення Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку від 11 грудня 2020 року № 04-16/13-2020/237623 Міністерством юстиції України розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про індустриальні парки», спрямованих на залучення інвестицій в промисловий сектор економіки шляхом запровадження стимулів в індустриальних парках» (реєстр. № 4416-1 від 10 грудня 2020 року), поданого народним депутатом України Наталухою Д.А. та іншими, і в межах компетенції повідомляється про таке.

З огляду на те, що відповідальним за підготовку проекту експертного висновку Кабінету Міністрів України до зазначеного законопроекту, ініційованого народними депутатами України, визначено Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, вважаємо, що позицію стосовно підтримки чи невідтримки проекту Закону має висловити саме вказаний державний орган, який забезпечує формування та реалізує державну політику щодо створення і функціонування індустриальних парків.

При визначенні позиції щодо підтримки чи невідтримки проекту Закону в межах підготовки проекту експертного висновку Кабінету Міністрів України до законопроекту Міністерство юстиції пропонує врахувати таке.

1. Пунктом 1 розділу I проекту Закону пропонується частину першу статті 5 Закону України «Про індустриальні парки» викласти в редакції, якою передбачити, що право на створення індустриальних парків на землях державної

і комунальної власності мають органи державної влади, органи місцевого самоврядування, які згідно з Конституцією України здійснюють право власника на землю від імені Українського народу і відповідно до закону наділені повноваженнями розпорядження земельними ділянками, *а також користувачі земельних ділянок, в тому числі, на умовах оренди*, які згідно з цим Законом відповідають вимогам щодо використання їх для індустриального парку.

Проте пунктом 4 частини першої статті 1 чинної редакції Закону України «Про індустриальні парки» встановлено, що ініціатор створення індустриального парку (далі – ініціатор створення) – орган державної влади, орган місцевого самоврядування, який згідно з Конституцією України здійснює право власника на землю від імені Українського народу і відповідно до закону наділений повноваженнями розпорядження землею, *а також юридична або фізична особа – власник чи орендар земельної ділянки*, яка може бути використана та пропонується ним для створення індустриального парку.

Також право на створення індустриальних парків на землях приватної власності мають власники чи *орендарі земельних ділянок*, які згідно з цим Законом відповідають вимогам щодо використання їх для індустриального парку (стаття 6 Закону України «Про індустриальні парки»).

Статтею 7 Закону України «Про індустриальні парки» визначені особливості створення індустриальних парків на орендованих землях.

Як вбачається з вищевикладеного, проектом Закону застосовано не єдиний підхід до врегулювання зазначених відносин, оскільки пропонується врегулювати лише відносини, у разі якщо ініціатором створення індустриального парку є орендар земельної ділянки, тоді як поза межами регулювання залишаються інші користувачі земельних ділянок.

2. Підпунктом 1 пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Закону передбачається абзац перший частини шостої статті 20 Земельного кодексу України викласти у новій редакції, згідно з якою зміна цільового призначення особливо цінних земель допускається лише для розміщення на них об'єктів загальнодержавного значення, доріг, ліній електропередачі та зв'язку, трубопроводів, осушувальних і зрошувальних каналів, геодезичних пунктів, житла, об'єктів соціально-культурного призначення, об'єктів, пов'язаних з видобуванням корисних копалин, нафтових і газових свердловин та виробничих споруд, пов'язаних з їх експлуатацією, а також у разі відчуження земельних ділянок для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності, віднесення земель, зазначених у пунктах «а» і «б» частини першої статті 150 цього Кодексу, до земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, земель історико-культурного призначення.

Водночас *чинна редакція* абзацу першого частини шостої статті 20 *Земельного кодексу України містить аналогічні положення*.

Враховуючи вищенаведене, пропонуємо положення якими передбачається внесення змін до абзацу першого частини шостої статті 20 Земельного кодексу України (в редакції підпункту 1 пункту 2 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Закону) виключити.

3. Абзац другий частини другої статті 27 Закону України «Про індустриальні парки» в редакції проекту Закону (абзац шістнадцятий пункту 7

розділу І), яким пропонується визначити, що *Уповноважений державний орган має право визначати консультативно-дорадчі органи для здійснення підтримки ініціаторів створення, керуючих компаній та учасників індустріальних парків за певними напрямками.*

Згідно з пунктом 7 частини першої статті 1 Закону України «Про індустріальні парки» уповноважений державний орган – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної інвестиційної політики.

Запропоноване потребує доопрацювання, оскільки відповідно до положень Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (далі – Закон) для підготовки рекомендацій щодо виконання завдань міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади у міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади може утворюватись колегія як консультативно-дорадчий орган. Для розгляду наукових рекомендацій та проведення фахових консультацій з основних питань діяльності у міністерстві, іншому центральному органі виконавчої влади можуть утворюватись інші постійні або тимчасові консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи.

Рішення про утворення чи ліквідацію колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів приймає міністр, керівник центрального органу виконавчої влади. Кількісний та персональний склад колегії, інших постійних або тимчасових консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів і положення про них затверджує міністр, керівник центрального органу виконавчої влади (частини перша, сьома-дев'ята статті 14, частина перша, сьома, восьма статті 22 Закону).

Тобто повноваження міністра, керівника центрального органу виконавчої влади стосовно утворення консультативних, дорадчих та інших допоміжних органів, визначення їх повноважень та затвердження складу є дискреційними.

При цьому зазначаємо, що діяльність допоміжних органів, у разі їх утворення, перш за все, повинна спрямовуватись на поглиблене та всебічне вивчення проблемних питань, що виникають у діяльності органу, що їх створив, подання за результатами такого вивчення своїх пропозицій та рекомендацій до відповідного органу, які в подальшому можуть бути затверджені відповідним актом органу, який їх утворив, та повинна виключати можливість реалізацію цими органами повноважень суб'єкта утворення.

Перший заступник Міністра

Євгеній ГОРОВЕЦЬ